

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**Számházi cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu**www.facebook.com/magyarnaplo**

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti

a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága

(1080 Bp., Orczy tér 1.)

Előfizethető valamennyi postán,

a kézbesítőknél, e-mailen (hirnaplo@posta.hu),

faxon (303-3440)

Egy évre 7500 Ft, fél évre 3900 Ft.

További információ: 06-80-444-444

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

A folyóirat megrendelhető**szerkesztőségünkben is:**

• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**• telefonon: **06-1-413-6672**• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

Mit sulykolnak belénk a plakátok?

A tudomány mai állása szerint az emberiség egynegyede könnyen befolyásolható, az erős akaratú személyekkel könnyen függő viszonyba kerül. Így kerül a mindenkori divatok, sztárok és politikusok hatása alá, lesz elszánt rajongó, aki mindenáron hasonlítani akar kedvenceihez. Úgy öltözködik, úgy fésüli a haját, mint azok, és mindig könnyen magáévá teszi a közvélemény-formálók, a médiaszereplők, a „megmondó emberek” véleményét. A társadalom további 50 százaléka is nagy figyelmet fordít a divatokra és a sztárokra, de ők épp annyira hallgatnak a környezetükben élő, szeretett személyekre is. Az erős, társadalmi hatásokkal, szuggesztívókkal szemben több bennük a távolságtartás, nem követik feltétel nélkül azokat, de végül is nem tudják kivonni magukat a befolyásuk alól.

Végül a maradék 25 százalék az, aki elsősorban a saját tapasztalatai, ismeretei és érzelmei alapján dönt. A ráirányuló erős társadalmi, ideológiai hatásokat képes mérlegelni: racionálisan vagy megérzése alapján saját véleményét alkot, értékelni tudja élete eseményeit. A meggyőződése mellett kitart, ha az elvei megkövetelik, az erősebbet is elutasítja, sőt, szembe mer szegülni vele. Számára a világ szellemi tartománya is érzékelhető: hisz az Istenben és az erkölcsi értékekben.

Az, hogy melyik csoportba tartozunk, hogy a felénk özönlő erős, külső ingerek között tudunk-e válogatni, vagy egyszerűen csak elfogadjuk és kiszolgáljuk azokat, ez nem csak egyéniségünktől, de neveltetésünktől is függ. Azoktól a mintáktól, amelyek gyermekkorunktól hatást tesznek ránk.

Nyilván gyermekkori környezetünk legfontosabb szereplői jelentik a mértékadó példákat. Nagy szerencse, ha jólelkű, önzetlen családtagok veszik körül a gyermeket, szeretettel fordulnak felé, mert szerető gondoskodás nélkül rideg a világ, és szerencsétlennek, kiszolgáltatottnak érezzük benne magunkat.

De nem elég, hogy megismerjük, megtanuljuk elfogadni az emberi jóságot: meg kell tanulnunk viszonzni, tovább is adni azt. Ha egy kisgyerek megszokja, hogy környezete szeretetének ő a középpontja, függetlenül attól, hogy viszonzná vagy továbbadná a feléje áradó figyelmet, előbb-utóbb elkezd kihasználni, bosszantani azokat, akik így is, úgy is jók hozzá. Ami csak úgy, az ölünkbe pottyán, azt nem becsüljük.

De hát kinek tudja egy kisgyermek a szeretetet a legtermészetesebben továbbadni? A még nála is esendőbbnek: például a kistestvéreinek. A több gyermekes család azért is egészségesebb az egy gyermekesnél, mert benne a kicsik is megtanulhatják a szerető gondoskodás, az önzetlenség leckéjét. A jó példa ragadós, és jó, ha van, akin gyakorolhatjuk az erényeket.

Sok szó esik manapság egész Európában arról, hogy kevés a tartós és boldog család, ezért kevés a gyermek. Alapvető és fontos, hogy a felelős vezetők törődnek ezzel a nagy problémával, de épp ilyen fontos a minta is, amivel mindennapi környezetünk szolgál. Például, amit az örökösen élénk toladó hirdetésekben és plakátokon látunk.

Nézem a banki reklámot: egy kislányt és két mosolygós felnőttet mutat. A nyaralásra ösztönző plakáton, de az áruház reklámján is egy gyermek szalad két szülője között. Az ilyen képek tárgyukon túl az *egy gyermekes család modelljét* is hirdetik. Pedig ezeken a csábító képeken a derűs felnőttek mellett nyugodtan elférne akár két-három mosolygós gyermek is. A felelős intézkedéseken túl ez is kedvet csinálna több gyermek vállalásához. És még külön pénzbe sem kerülne: csak egy kis odafigyelés kellene hozzá.

Mezey Katalin

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: Oláh János
E-mail: olahjanos@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

A szerkesztőség tagjai:

Bíró Gergely
(olvasószerkesztő, próza)
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Cech Vilmosné
(gazdasági ügyintéző)

Csontos János
(Nyitott Műhely)

Gilányi Magdolna (szerkesztő)
E-mail: gilanyi.magdolna@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-8147

Réger Ádám (Könyvszemle, szerkesztő)
E-mail: regeradam@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Szalai Judit (szerkesztő)
E-mail: szalaijudit@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-7962

Szentmártoni Anikó
(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)
E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Zsiga Kristóf (könyvkiadás)
E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Zsille Gábor (vers)
E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Bornemissza Ádám (tördelőszerkesztő)

Borító: **Oláh Mátyás László**

A címlapon: **Kobzos Kiss Tamás**
(**Oláh Gergely Máté** felvétele)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Mezey Katalin: *Mit sulykolnak belénk a plakátok?* 1

SZEMHATÁR

Hárs Ernő: <i>Nem tudom...; Az ajtót nem szabad...</i>	3
<i>Mindenkinek van...; Az életünk...</i>	4
<i>Áldatlan korban éltünk...</i>	5
Zsille Gábor: <i>A mindenség rácsai közt. Hárs Ernő halálára</i>	6
Beke Mihály András: <i>Március árnyékában.</i> <i>A romániai forradalom évfordulójára</i>	7
Iványi Balázs: <i>A múlt század megmentése;</i> <i>Elkülönülten, tépázva; Alkony, sivatag</i>	11
Loschitz Ferenc: <i>Testet, tárgyat; A szó súlya</i>	12
Farkas Gábor: <i>Az értékválság karakterei Csenger Levente novelláiban</i>	13
Ferenczi László: <i>Amíg csak engedik</i>	18
Majoros Sándor: <i>A nyúl</i>	19
Csontos János: <i>Búcsú és megérkezés.</i> <i>Gondolatok Majoros Sándor „vándorprójához”</i>	23
Serfőző Simon: <i>Sose tudom; Ki vigyázná?; Örök vesztesek</i>	28
Oberczán Géza: <i>Néma vadászat</i>	29
Zsille Gábor: <i>A nyelváltás kalandja. Magyar származású külföldi költők</i>	33
Julia Schiff: <i>Katonatemető; Enyhe óra</i>	34
<i>Fénykép Sepiában; Éjlepkedő</i>	35
Teresa Ferenc: <i>Haza; Fűrdetés</i>	36
<i>Védelem</i>	37
Mike Foldes: <i>Az új családom</i>	38
<i>Idekint nem lehet képeket játszani</i>	39
Paul Sohar: <i>Szesélyes szél; Az éjszaka hírei</i>	40
Tomaso Kemény: <i>A Duna bűvöletében</i>	41
<i>A dolgok ingadozása; Titkos harmónia; A csend középpontjában</i>	42
<i>Kelepcék; Esőben; A pipacsok vért hánynak</i>	43
Frigyesy Ágnes: <i>„Minden művészet egyedüli oka és végső célja,</i> <i>hogy a mindenható örök Istent dicsőítse”.</i> <i>Beszélgetés Ozsvári Csaba ötvösművésszel</i>	44
Szebeni Olivér: <i>Visszatérés a társadalomba</i>	46
Szakály Sándor: <i>A temetők mint történelmi források</i>	53
Bíró József: <i>Akkor gemma; My generation</i>	56

NYITOTT MŰHELY

Erdélyi György: *Európa nyűtt ruhái. Beszélgetés Kobzos Kiss Tamással* 57

KÖNYVSZEMLE

Kelemen Erzsébet: <i>Báger Gusztáv: Mondtam-e?</i>	63
Kovács Flóra: <i>Vincze Ferenc: Desertum</i>	64
Mórocz Gábor: <i>Az érzékiség mint szakralitás</i> (Zsávolya Zoltán: <i>Égi Rozi ideje</i>)	66

SZERZŐINK 68

Számunkat Ozsvári Csaba ötvösművész munkáival illusztráltuk.
A felvételeket Alapfy László, Dienes Judit, Fábíán Attila, Szathmári Zoltán,
Széll-Balogh Mihály készítette.